

Ferhan & Ferzan Önder, duo de pianos

Sempre hi ha un vincle especial entre dues germanes bessones –i Ferhan & Ferzan Önder porten aquest vincle a l'escenari. Elles són dues artistes individuals, però han establert conjuntament una nova identitat musical en consolidar-se com un dels duos de pianos més prometedors de la jove generació en el circuit mundial de concerts gràcies al seu estil electrizant. El que primerament sembla un tòpic no és un simple clixé, si observem com es complementen l'una amb l'altra durant la interpretació.

Nascudes a Tokat (Turquia), als 7 anys es van traslladar a Ankara tot seguint el seu germà, que ja estava estudiant al Conservatori. Fins a l'edat de 10 anys, Ferhan & Ferzan Önder no van començar a tocar el piano. Quatre anys més tard van guanyar el premi especial del jurat en el Concurs Internacional per a Duos de Pianos de Terni (Itàlia). Després d'obtenir diversos guardons van guanyar el primer premi del Concurs Internacional per a Duos de Pianos d'Hamburg.

El talent de Ferhan i Ferzan Önder, juntament amb la seva ambició, les portà a prendre una decisió que va ser molt positiva per al desenvolupament de la seva carrera: el 1985, després de guanyar un concurs que incloïa un concert a Viena, van decidir traslladar-se a la capital austríaca. Allí van estudiar a l'Acadèmia de Música amb Noel Flors i Paul Badura-Skoda. Poc abans dels seus exàmens finals van conèixer Alfons Kontarsky, que va esdevenir el seu mentor i amb el qual van mantenir una estreta amistat fins a la seva mort.

Les arrels turques de Ferhan i Ferzan Önder han influenciat el seu estil interpretatiu, particularment en l'aspecte rítmic, com elles mateixes reconeixen, ja que des de la més tendra infantesa s'han familiaritzat amb els ritmes irregulars de les cançons tradicionals del seu país. En aquest sentit, elles continuen la tradició dels duos de pianos turcs. Entre els pianistes importants que les han influenciat artísticament figuren Vladimir Horowitz, Grigori Sokolov, Glen Gould, Friedrich Gulda, a més de Katia i Marielle Labèque.

Han actuat al Guggenheim Museum de Nova York, Wigmore Hall de Londres, Semperoper de Dresden, Gewandhaus de Leipzig, Concertgebouw d'Amsterdam, Musikverein i Konzerthaus de Viena, com també a Munic, Hamburg, Berlín, Zuric, Rio de Janeiro, Tòquio, Taipei i Salzburg. Col·laboren amb orquestres com l'Staatskapelle Dresden, Mozarteum de Salzburg o la Filharmònica d'Stuttgart, sota la direcció de John Axelrod, Hans Graf, Howard Griffiths, Max Pommer, Hubert Soudant, Stefan Vladar o Hugh Wolff. El seu CD Vivaldi Reflections (EMI 2001) va obtenir el Premi Echo Klassik de l'Acadèmia Alemanya del Disc.

Ferhan & Ferzan Önder resideixen a Viena. Des del 2003 tenen el nomenament d'Ambaixadores de Bona Voluntat de l'UNICEF.

Amb la col·laboració de:

Ferhan & Ferzan Önder, duo de pianos

DIMARTS, 4 DE FEBRER DE 2014, 20.30 h
Sala de Concerts

Programa

I

Serguei Rakhmàninov (1873-1943)
Suite núm. 1, Fantaisie Tableaux, op. 5
Barcarolle (Allegretto en Sol menor)
La nuit... l'amour (Adagio sostenuto en Re major)
Les larmes (Largo di molto en Sol menor)
Pâques (Allegro maestoso en Sol menor)

Franz Liszt (1811-1886)
Rapsòdia hongaresa núm. 2, S 244

II

Fazil Say (1970)
Winter morning in Istanbul

Igor Stravinsky (1882-1971)
La consagració de la primavera

Part I:
Adoració de la Terra: Introducció. Lento
Els auguris de la primavera
ƶoc del rapte
Rondes primaverals
ƶocs de les tribus rivals
Processó del savi
Adoració de la Terra
Dansa de la Terra

Part II:
El sacrifici: Introducció. Largo
Cercles misteriosos de les adolescents
Glorificació de l'elegida
Evocació dels ancestres
Acció ritual dels ancestres
Dansa del sacrifici

23'

11'

3'

38'

Comentari

La *Suite núm. 1, Fantaisie-Tableaux, op. 5* per a dos pianos de Rakhmàninov invoca somnis expressius i colorístics; estrenada a Moscou el 1893 amb quatre moviments inspirats en poemes romàntics, és una successió d'estats d'ànim: des de la lírica “Barcarolle”, passant per la passió atmosfèrica de “La nuit, l’amour”, l’emoció que emana de “Les larmes” (Les llàgrimes) –amb uns obstinats hipnòtics– o l’efectista i fins i tot histriònica “Pâques” (Pasqua), l’últim i el més curt dels moviments, que s’inspira en un cant litúrgic rus imitant les campanades d’una església.

De les dinou rapsòdies hongareses que va compondre Liszt, la número 2 és la més popular, banda sonora de molts exemples de cinema animat, i que destaca pel seu virtuosisme. Aquesta peça ofereix a l’intèrpret l’oportunitat d’exhibir el seu potencial tècnic en passatges vertiginosos de melodia fàcil i seductora. Composta el 1847 i basada en melodies del folklore hongarès, va ser creada per a piano solista; més tard arribà la versió orquestrada i, el 1874, un arranjament per a dos pianos. Consta de dues seccions: “Lassan” –de l’hongarès *Iassú*, lent– és una introducció dramàtica, majestuosa, no exempta de capricis ornamentals, i “Friska” –de l’hongarès *fríss*, ràpid–, la part més popular i melòdicament enganxosa amb contrastos galopants de ritmes i dinàmiques. Pura energia de bravura pianística.

Winter morning in Istanbul de Fazil Say –un pianista i compositor turc contemporani i de prestigi reconegut– és una obra sorprenent i captivadora que extreu del piano sons desconeguts en harmonies que presenten una atmosfera plena d’exotisme, dinamisme i fogositat en absoluta convivència amb l’occidentalisme.

La consagració de la primavera d’Stravinsky sempre ha estat revolucionària: concebuda per a orquestra el 1913, presentà un veritable desafiament pel que fa als plantejaments harmònics, rítmics i tímbrics, i va ser rebutjada per públic i crítica pel cúmul d’innovacions difícils de digerir que defensava en una època que es resistia a oblidar el romanticisme. Fou composta per als Ballets Russes de Diaghilev i consta de dos actes que descriuen, a la Rússia antiga, el rapte i sacrifici pagà d’una donzella que havia de ballar fins a seduir els déus a l’inici de la primavera. L’obra determinà un canvi radical en l’evolució de la música; fins i tot avui, i amb una transcripció per a dos pianos, escoltar-la continua essent tot un desafiament.

Manel Cereijo, musicòleg

Proper concert
Werner Güra, tenor
Christoph Berner, piano
DIMARTS, 18.03.14, 20.30 h

F. Schubert: *Dotze lieder*
R. Schumann: *Dichterliebe, op. 48*